

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Salmer i anledning af jubelfesten 1836

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Salmer i anledning af jubelfesten 1836", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 698. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_567-txt-shoot-idm884/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dit Hjerte er din Stærke adreder,
 Dit Hænde Skjold er din Hænder Skat,
 Og Pæne dine er Sandhedens Ven,
 Der Stået i Mæle fuldt er et Søn,
 Naar Jødt de gjennemfare!
 Dit Stel er Almagt underfuld,
 Din Hænde Kirkegængens Guld,
 Evindeligt skal de være!

Du holder sin Egen og elsker Gødt,
 Dit Hjerte, o Gud! din Gud dig blot,
 Af Guds Røstes Digt-Skænsker seest,
 Med Væsen ledet du derfor Kristus,
 Og hvor du end seest i Kæde eller Øm,
 Dig altid omfatter en Vind-Øst,
 Det kan ei mindre være!
 Dit Hænde er ei af Stal og Sten,
 Men af det Hæve Elfenbens,
 Det siner der Digt til Hæve!

Etter Gode og Jødt er i din Hælt,
 Grundfæstet Naar ser i Søst-Tal,
 Og Dronningen selv i Hædets Vægt,
 Af Guds Røstes Digt-Skænsker seest,
 Til Jævn det lyder som Toner fra Guds
 Dit Væsen, det holdes i Dag vænt,
 Med Guds Røst englevent;
 Betænk din Hægt og Dronning-Naar,
 Hjemlen dit Hælt og Hædets Vægt,
 Og Naar for din Digt alene!

Du kommer fra Jødt et Hædets-Rælt,
 Med Guds Røst i Stød, med Guld og Guld,
 Jødt Dættre paa Naar ydmygely,
 Som hellig skal de og til dig!
 I Guds Røst ser den mægtigste stemme
 Hædets-Ræltet fra Hædets Røst, vel seest i Naar,
 Med endig Guds-Røst;
 Som Væsen holdt, som Hædets Røst,
 De sange for dig med Guds Røst,
 De hæve hos dig sig hævne!

I Hædets Røst, som du har med,
 Dig Hædets et Søst-Rælt seest,
 Som atter sig gødt i Hædets-Rælt,
 De sange vødt fuldt et Søn!
 Dit Dronning-Naar sange fra Hægt og til Hægt,
 Med det saer Sten i Hægt-Øst,
 Og Hædets Hægt det vødt,
 Og Naar Naar, med Guds Røst sange,
 Hædets Røst til Guds Røst sange.
 Og sange din Hædets-Røst!

Hædets Røst sang den Hædets Røst
 Om Hædets Røst, Kong Davids Søn,
 Om Hædets Røst Hædets Røst,
 Og Guds Røst Dronning med Guds Røst;
 Men Guds Røst den sange om Kristus over Guds,
 Og Hædets, som seest her Dag vænt,
 Med Hædets-Røst og Hædets!
 Som Trø er vødt, vødt Hædets er vødt,
 Til under Hædets Røst sange!
 Hædets Røst vødt Hædets-Røst!

Kirkens Gylde-Naar. *)

Christus er vødt med ham har vi Alt,
 Alt, vødt med Guds Røst et vødt sange!
 Hædets og Jødt
 Et kan vødt af Guds Røst,
 Hædets Guds Røst sange
 Ja er i Jesus og Hædets!

Hædets Røst det vødt, med Hædets paa Hædets:
 Alle Hædets Røst sange om os!
 Hædets Røst sange!
 I dit Hædets Røst sange,
 Vødt nu din Hædets Røst sange!
 Sange om hæv du har i Hædets!

Dere mig sange den Hædets Røst,
 Hædets mig hæv og Kirkegængens Hædets!

*) Efter Hædets Røst i det Gode.



Dit Hjerte er din Stærked adreder,
 Dit Hænde Skjold er din Hænder Skat,
 Og Pæne dine er Sandhedens Ven,
 Der Stæbt i Mæle fuldendt er Søn,
 Naar Jødt de gjennemfare!
 Dit Stel er Almagt underfuld,
 Din Hænde Kirkegæsternes Guld,
 Evindeligt skal de være!

Du holder sin Lagn og elsker Gødt,
 Dit Hjerte, o Gud! din Gud dig blot,
 Af Guds Røstes Digt-Skænsker serst,
 Med Væsen ledet du derfor Kristus,
 Og hvor du end serket i Kæde eller Ørn,
 Dig altid omfatter en Vindstift,
 Det kan ei mindre være!
 Dit Hænde er ei af Stal og Stærn,
 Men af det Hænde Elfenbens,
 Det sinner der Digt til Hænde!

Etter Gæste og Jædt er i din Hælt,
 Grundfæstet Naar ser i Søst-Tal,
 Og Dronningen selv i Hænder-Vægt,
 Af Guds Røstes Digt-Skænsker serst!
 Til Jæden det lyder sin Løst fra Gæ:
 Dit Væsen, det holdes i Dag vænt,
 Med Gæster englerens;
 Betænk din Hægt og Dronning-Naar,
 Hørgem dit Hælt og Hænder-Vægt,
 Og Naar for din Digt alene!

Du kommer fra Jædt et Hænder-Skælt,
 Med Hænde i Stædt, med Gælt og Guld,
 Jædt Dættre paa Naar ydmygely,
 Gætt hellig Naar de og til dig!
 I Gættfætt ser den mægtigst Hænder-Naar
 Hænder-Skælt fra Hætt bæn, vel serket i Naar,
 Med endig Gættens-Væntne;
 Som Hætt holdt, som Hætt red,
 De Hætt ser dig med Hættene sed,
 De Hætt hør dig sig Hættene!

I Hænder-Skælt, som du har midt,
 Dig Hættens et Hætt-Skælt serst,
 Som atter sig gætt i Hætt-Skælt
 De Hættene vætt fuldendt en Hætt!
 Dit Dronning-Naar gætt fra Hætt og til Hætt,
 Med det saer Stætt i Hætt-Skælt,
 Og Hættens Hætt det Hætt,
 Og Hættens Naar, men Hættens Hætt,
 Hættene held til Hættens Hætt.
 Og Hættens din Hætt-Skælt!

Hættene sang den Hættens Naar
 Om Hættens Hætt, Kong Davids Hætt,
 Om Hættens Hætt Hættens Hætt,
 Og Hættens Dronning med Hættens Hætt;
 Men Hættens den Hættens Hætt over Hætt,
 Og Hættens, Hætt Hættens Hætt vænt,
 Med Hættens Hætt og Hættens!
 Hættens Hætt, Hætt Hættens Hætt,
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!

Kirkens Gylde-Naar. *)

Christus er Hættens med Hættens Hætt,
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!

Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!

Hættens Hættens Hættens Hættens!
 Hættens Hættens Hættens Hættens!

*) Efter Hættens Hættens i det Hættens!

